

Остромировото евангелие е било найдено отъ Я. Дружинина въ стапите на императрица Екатерина II. Той ръкописъ, който са състои отъ 294 листа и който е написанъ съ прекрасни уставни букви на пергаментъ, е билъ подаренъ отъ Александра I на „С. Петербургската Публична Библиотека,“ дъто са намира и до днешниятъ денъ. Остромировото евангелие е издадено първъ пътъ въ 1843 година отъ А. Востокова. Това издание може да са наръче върно извадено копие отъ оригиналътъ. А. Востоковъ е употреблялъ сичките си сили да уварди и най-малките особенности и знакове, които са срещатъ въ ръкописътъ. Освѣни това, подъ съка страница е помѣстенъ и гръцкиятъ текстъ на евангелието, който смотрѣтъствува на славянскиятъ; а до крайята на книгата сѫ притурени иѣкои граматически изслѣдования и обяснения на иѣкои думи. Въ 1853 г. остромировото евангелие е било напечатано втори пътъ отъ В. Ганка, който са е постараъ да му даде повече достѣпностъ, защото неговото издание са е появилъ съ иѣкои необходими поправки и защото цѣната му е доволно малка. Ние заимствоваме долеизложеніяятъ текстъ изъ първото издание съ иѣкои нищожни измѣнения**).

И соѹсѹ рождьшоѹся въ виолеемѣ иоудинѣ, въ дни ирода царя, се вложи отъ властка придоша въ иерусалимъ, глаголїюще: Куде єесть рождениѧ царь иоудинскъ; видѣхомъ ко Ѿкѣзда иго на властѣ, и придохомъ поклонитса іемоу. Оуслышавъ же иродъ царь сѫматса, и въсъ иерусалимъ съ нимъ. И скъравъ въсѧ архиерейа и

**) Ние ще да пемѣщаваме текстите изъ нашите стари памѣтници безъ титла, защото желаеме да улесниме запътията на учащите са и защото не виждаме въ тѣхъ осо-бенна важность.